

cum quæreret, num proditurus esset naues ob pecunias, isque id negaret: Ergo tu qui Aristophon es, non proderes, ego vero pròdidi, qui sum Iphicrates. Oportet autem existimari iniuriosorem illum: alioqui, ridiculum apparebit, si aduersus Aristidem accusantem id aliquis diceret. Sed id conuenit in exiguam fidem accusatoris. Vniuersè enim debet accusans melior esse reo. Hoc igitur conuincendum est. In vniuersum autem absurdus iste est, quando aliquis obiurgat alios in iis, quæ ipsemet faciat, aut faceret: vel suadet facere ea, quæ ipse non faciat, aut non faceret. Alius ex definitione, vt Damonium nihil est, nisi aut Deus, aut Dei opus. At qui quicumque existimat Dei opus esse, cum necesse est existimare etiam Deos esse. Et vt Iphicrates generosissimum esse, qui optimus sit. Etenim Harmodio, & Aristogitoni nihil prius extitit generosi, quam generosi aliquid egissent. & propinquo-rem se esse. Certè opera propinquiora sunt mea operibus Harmodij, & Aristogitonis, quam tua. Et vt in Alexandro, Omnes confessuros esse, intemperantes non vno corpore contentos esse ad delectationem. Et causa, quam obrem Socrates negauit ire ad Archelaum. Contumeliam enim esse dixit, non posse referre eum, qui accipit beneficium: perinde ac eum, qui maleficium. Omnes enim hi definitionem adhibentes, & assumentes prius, quod sit, syllogismo concludunt ea, de quibus dicunt. Alius ex Quotupliciter, vt in Topicis de eo rectè. Alius ex diuisione, vt si omnes trium rerum causa iniuriam faciunt, nèpe aut huius causa, aut huius, aut huius. Et propter duas facere non potuit. Et propter tertiam ne ipsi quidem dicunt. Alius ex inductione, vt ex Peparethia, quòd de filiis mulieres vbiq. dicernunt verum: hoc enim Athenis Mantia oratori controuersanti de filio mater indicauit. hoc item Thebis, Ismenia, & Stilbone controuersantibus, Dodonis demonstrauit Ismenia filium: & ob id Thessalicum Ismenia existimant. Et rursus ex lege Theodectis, quòd iis, qui male curarunt alienos equos, non committunt suos. Neque iis, qui euerterunt alienas naues. Igitur si similiter in omnibus, neque iis, qui male custodiuerunt alienam, vtendù est ad propriam salutem. Et vt Alcidas, quòd omnes sapientes honorant. Parij igitur Archilochù,

A ἐπεὶ ἐβλήθη, εἰ περὶ δόλις αὐτὰς ναυεῖ ἔθλη ἤμασι· οὐ φάσκειν τις ἧ, εἴτα εἶπε, σὺ μὲν Ἀριστοφῶν ὦν ἐκ αὐτῶν δόλις, ἐγὼ δὲ ὦν Ἰφικράτης· δὲ δὲ ὑπάρχειν μάλλον αὐτὸν αὐτὸν ἀδικήσαντα ἐκείνου· εἰ ἧ μὴ, γὰρ οἶον αὐτὸ φαίνει, εἰ περὶ Ἀριστοφῶντος καταπρησώματα, τὴν τὴν αὐτῶν εἶπον, ἀλλὰ περὶ ἀπίστῳ τῷ καταπρησώσαντι ὅπως γὰρ βούλεται ὁ καταπρησῶν, βελτίον ἐστὶ τῷ φθόνῳ τοῦ τῶν οὐκ ἐξελέγχῃν ἀεὶ κατόλου δὲ ἀτοποῦ οὐτὸς ὄντων, ὅταν τις ὀππότε μὲν δόλις, ἀ αὐτὸς ποιεῖ, ἢ ποιήσῃν αὐτῷ περὶ τῆς ποιεῖν ἀ αὐτὸς μὴ ποιεῖ μὴ δὲ ποιήσῃν αὐτὸς ἐξ ὀρεσμοῦ· ὅς, ὅτι τὸ δαμνῶν οὐτὸν ὄντων, ἀλλὰ ἢ θεός, ἢ θεοῦ ἔργον. καί τοι ὅστις οἴεται θεοῦ ἔργον ἐστὶν, αὐτὸν ἀνάγκη οἴεσθαι καὶ θεοῦ ἐστὶν καὶ ὡς ὁ Ἰφικράτης, ὅτι γνησιώτατος ὁ βέλτερος καὶ γὰρ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστοφῶντος οὐδὲν περὶ τῶν ὑπῆρχε γνησίων, ἄντων γνησίων πὲρ ἑξῆς καὶ ὅτι συγγενέστερος αὐτοῦ. τὰ γὰρ ἔργα συγγενέστερα ὄντων τὰ ἐμὰ τῶν Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστοφῶντος, ἢ τὰ σά· καὶ ὅτι ἐν ταῖς Ἀλεξάνδρου, ὅτι πάντες αὐτὸν ὀμολογήσαντες τὸν μὴ κοσμήσας οὐχ ἐνὸς σώματος ἀγαπᾶν δόξαυσιν καὶ διὰ Σακερῆτις ἐκ ἐφῆ βαδίζεν ὡς Ἀρχέλαον ὄντων γὰρ ἐφῆ ἐστὶν, τὸ μὴ δυνάσασθαι ἀμυνᾶσθαι ὁμοίως δὲ παύσονται, ὡς αὐτὸ καὶ καὶ ὡς πάντες γὰρ εἰ τοῦ ὀρεσμοῦ, καὶ λαβόντες τὴν τὴν, συλλογίζονται περὶ ὧν λέγουσιν, ἀλλὰ ἐκ τῆς ποσῆως, ὅς ἐν ταῖς τοπικοῖς, περὶ τῶν ὀρθῶν. ἀλλὰ ἐκ διαμέσεως ὅς, εἰ πάντες βίαν ἐνεκεν ἀδικουσιν ἢ τῶν γὰρ ἐνεκεν, ἢ τῶν δὲ, ἢ τῶν δὲ καὶ διὰ μὲν τὰ δύο, ἀδύνατον διὰ ἧ τὸ τρίτον, οὐδὲ αὐτοὶ φασιν ἄλλος ἐξ ἐπαγωγῆς· ὅς, ἐκ τῆς Περσικῆς, ὅτι περὶ τῶν τέκνων αἱ γυναῖκες πᾶντες γὰρ διορίζουσι τὰ τέκνα. τὸ μὲν γὰρ Ἀδύνατον Μανθία τῆς ῥήτορας ἀμφισβητουῦν περὶ τὸν γόν ἢ μήτηρ ἀπέσπασε· τὸ δὲ Θηέσην Ἰσημίου καὶ Σπίλωνος ἀμφισβητουῦν, ἢ Δωδωνίς ἀπέδειξε Ἰσημίου τὸν γόν καὶ διὰ τῶν Θεοπελοῦν Ἰσημίου ἀνόμωτον. καὶ πάλιν ἐκ τῆς νόμου τῆς Θεοπέκτου, εἰ τοῖς κακῶς ὀππότε μὲν αὐτῶν ἄλλοτεῖαν ἴππων, οὐ παραδίδασσι τῶν οἰκείων, οὐδὲ τοῖς ἀναστέλλασσι τὰς ἀλλοτρίων ναυεῖ· ἀκούει ὁμοίως ἐφῆ πάντων, καὶ τοῖς κακῶς φυλάξασσι ἢ ἀλλοτρίων, οὐ χρῆσθον ὅταν εἰς τῶν οἰκείων σπυρίων. καὶ ὡς Ἀλκιδάμας, ὅτι πάντες τῶν σοφῶν πᾶσι Πάριον γὰρ Ἀρχιλόχου, καὶ αἶψα